

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 144.

Anden Session.

54de Møde.

Tretagen den 3die Januar.

(Fortsat).

S. Pedersen (fortsat): Og naar vi gaae ud fra det Princip, at det er en Byrde, der har paa-hvilet enkelte Hartkornbrugere, og som Staten ansaar det for rigtigt, de bleve fritagne for, saa maa det ogsaa ansees rigtigt, at denne Byrde fordeles over hele Landet eller bliver en almindelig Statsbyrde. Paa den Maade, her er foreslaaet kan det let indtræffe, at de Hartkornseiere, som nu have denne Byrde, kunne for Fremtiden faae endog en større Byrde; jeg taler nemlig ikke alene for den Stånd, hvortil jeg henhører, nemlig Bondestanden, men ogsaa de andre Stænder, selv den ærede Ordfører kan være udsat for at lide Tab derved; thi i visse Lægder er $\frac{1}{4}$ af Hartkornet privilegeret, eller var det for, thi nu er det ikke mere privilegeret (Ordføreren: Det er meget sandt.), og dersom det skulde indtræffe i et saadant Læg, at en Hest kom til at koste 130 Rbd., bliver det altsaa $\frac{1}{4}$ af denne Sum, som dette Hartkorns Eier kunde komme til at udrede. Man kan ogsaa forudsætte, at det kan skee ved selve Regimentet, at en Hest kan komme til Skade, men ikke saaledes, at det kan sees, naar Regimentsmonstringskommissionen syner Hesten, men først naar den kommer hjem igjen; det kan hændes sig, at en saadan Hest sit en Feil ved Regimentet, men som ikke var synlig, og naar man saa kom igjen næste Aar med den, kunde den blive kasseret, og man kunde blive udsat for, at man maatte kjøbe en Hest istedetfor den, der maatte kun være 90 Rbd. værd, og at man saa atter kom til at give 130 Rbd. Nu lader det nok, som om det er meget godt, at Krigsbestyrelsen vil udlevere Hesten til Districterne; det er vel sandt, at de faae dem for Diebliffet

uden Betaling; men det Tilfælde kan da indtræde, at de kunne faae en dårlig Hest. Det er vel bestemt, at der skal foretages en Taxation, men det er tænkeligt, da det er overladt til dem, som hidtil have udredt Hestene, om de ville tage Hestene for 46 Rbd. eller lade dem blive tilbage, at den, som har en god Hest ved Regimentet, vil have sin Hest igjen, men at den, hvis Hest ikke er Pengene værd, vil hellere give slip paa Hesten, end komme af med sine Penge. Man kunde nu tænke sig, at et District kunde faae en saadan Hest tildeelt, en Hest, som kunde være 13 til 14 Aar gammel, og denne Hest vilde da om et Par Aar blive kasseret, og man maatte saa skaffe en ny Hest igjen, og naar det nu desforuden i Lovforslaget hedder, at ingen Hest maa være under 5 eller over 7 Aar gammel, er det en ligesvem Følge, at disse Heste ville komme til at koste de højeste Priser. Derfor troer jeg rigtigt nok, at det var bedst, at Læggerne være frie for Remontering, Underholdet var noget ganske Andet. Naar den ærede Ordfører har talt om, at det var saa fordeelagtigt for Staten i sin Heelhed, at denne Byrde blev fordeelt saaledes paa Hartkornbrugerne, og at Hartkornbrugerne kunde være godt tjente med at underholde Hestene for denne Betaling, og naar den ærede Majoritet i sin Betænkning har talt om, at hidtil har en Hest kostet 60 Rbd. om Aaret, eller 16 $\frac{1}{2}$ pr. Dag, og at nu vil det kun blive $\frac{1}{3}$, dersom det skeer paa den foransførte Maade efter Lovudkastet, skal jeg ogsaa hjælpe ham i at gjøre det endnu bedre; det bliver nemlig kun $\frac{1}{3}$, dersom jeg maatte tillade mig at gjøre den ærede Ordfører opmærksom derpaa. I de senere Aar har man nemlig givet 16 $\frac{1}{2}$ pr. Dag, nu derimod bliver det kun $3\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ om Dagen; det er gode Drifkepenge, men ikke til at fodre en Hest for. Jeg maa